

ISLANDIA.

26

Nomina, à quibus & cur indita

Situs.

Celi & Soli
qualitas.

Animalium va-
rietates.

Imperium ma-
jorum.

ISLANDIA inter varias Oceani Occidentalis Insulas quæ Norvegiæ Regno subiectæ sunt, maxima, no-
mē habet à gelu, quo ex parte riget. Dicitur & Snelandia, à nive item Gardartsholnn. i. Gardarti Insula. Ple-
rique hanc voluerunt esse antiquorum *Thulen*. Quam & Ptolemæus *Thulen* vocat, cuiusque medium po-
nit gradu Lat. xxx. 20. Long. 63. Hæc quinque dierum & noctium navigatione ab Orcadibus à Solino
statuitur. Insula si qua alia Poëris celebratissima, cum disjunctissimum aliquid innuerent, quasi totius Orbis
remotissima. Hinc Virgilius, *Tibi serviat ultima Thule*. Verum enimverò an Thule aliqua fuerit, dubitat
Sinesius, & nusquam comparere scribit Giraldus, ancipiti que de eâ sententiâ distrabuntur doctiores. Plerique
Islandiam *Thulen* (uti diximus) olim vocatam asseruerunt: his tamen Saxo Grammaticus, Crantzius, Milius
Iovius, Peucerus refragantur. Sed de his satis, redeo ad Islandiam. Sita est non sub Meridano primo, ut no-
tavir quidam, sed octavo inde gradu. Longitudo ejus est C. milliarium Germanicorum, ut vulgus scriptorum
habet, his addit quadraginta quatuor, dictus Ionas. Latitudo milliarium Germ. 56. Cælum habet inclemens,
ac pro majori parte inculta est, præsertim versus plagam Septentrionalem, ob austera spiracula venti Circii: qui
nec frutices, ut scribit Olaus, elevari permittit. Tellus autem sementi faciendæ minimè idonea, neque ullum
fert frumentum: at graminis adeo fecundum solum ferunt in hac insulâ omnes qui de eâ scripsere, ut nisi pe-
cus à pabulo interdum arceatur, ab arvinâ ne suffocetur, periculum sit. Præter Equos & Boves nullum jumen-
tum apud hos esse, fatetur ipse Ionas: Bovésque & Vaccæ hîc omnes cornibus carent: Oves non item. Catellos
habent albos quos in pensius diligunt. Falcones candidos magnâ copiâ: sunt & Corvi candidi, agnellis & por-
cellis infestissimi. Vrsi item & Lepores albi. Etiam, teste nostro sæpius dicto Islando, Aquilæ albicantibus cau-
dis: quos Plinius (ut addit) Pygargos appellavit. Præter Betulam & Juniperum nullam hanc Insulam ferre Ar-
borem, Velleius testatur. Quare lignorum maxima per universam Insulam inopia est, nisi fortè (quod interdum
accidit) ex Septentrionali plagâ arbores grandiores vëtorum turbine, funditus extirpatæ naufragii instar ad hæc
littora deferantur: quibus Incolæ ad usum focorum, edificiolorum, naviumque utuntur. Subest Regno Nor-
vegiæ, ab anno nempe 1260, quo primum hos homagium huic præstitisse, tradit idem Ionas. Quâ ratione Rex
Daniæ qui & Norvegiæ eò quotannis præfectum mittit, qui in arce *Bestede* sedem suam tenet, eique nunc obe-
diunt, ut quondam suis Episcopis: à quibus ad Christianam fidem sub Adelberto conversi fuere. Tempore Ha-
raldi Pulchricomis primi Norvegiæ Monarchæ, sunt qui putant habitari cœptam: cum hic nempe regulorum
multitudinem expulisset ex Norvegiâ, qui novas quærentes sedes, huc cum familiis commigrarunt, atque pa-
triæ desiderium exuentes, mansere. Circa annum Christi millesimū hæc accidisse verisimile: circa annum
874. scribit nominatus Islandus Ionas, apud quem habes horum Episcoporum omnium seriem & nomina. Pri-
mum eorum Episcopum nominat Crantzius Islephum. Sub eorundem Norvegiarum imperio videtur fuisse,
ante annos ducentos, ex excerptis Nicolai Zenii Eclogis, ubi legimus hanc insulam à Zichmi Frislandiæ Rege
bello petitam, sed frustra, & à Regis Norvegiæ militibus prædiariis in hac Insulâ positis repulsum.

Dividitur